

آیا دولت توان مقابله با گرانفروشی ایرلاین‌ها را دارد؟

دغدغه ادامه‌دار ساماندهی پروازهای اربعین

صفحه ۲

گفت‌وگو با آلفرد یعقوب‌زاده، عکاسی که ۳۲ ماه از جبهه‌های نبرد علیه صدام عکسبرداری کرد

خاکریز ایران در جنگ با عراق

بدن رزمنده‌ها بود

صفحه ۹

دستور تشکیل «کمیته مدرسه» در آستانه مهرماه

برنامه‌ریزی دولت برای بازگشایی مدارس به کجا رسید؟

گروه اجتماعی - هدیه گل محمدی؛ فردا دومین مهرماه کرونايي از راه می‌رسد. اولین روز مهرماه سال گذشته، بعد از هفت ماه دوباره خیل بچه‌های کیف در دست که به سوی مدرسه‌ها می‌رفتند در کوچه و خیابان شهرهای ایران دیده شد اما این وضعیت فقط یک روز دوام آورد...

صفحه ۴

خطیب‌زاده در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل خبر داد
از سرگیری مذاکرات وین در هفته‌های آتی

صفحه ۳

اتحادیه اروپا، آمریکا را به «بی وفایی» متهم کرد
حملات لفظی اروپا علیه بایدن

صفحه ۱۱

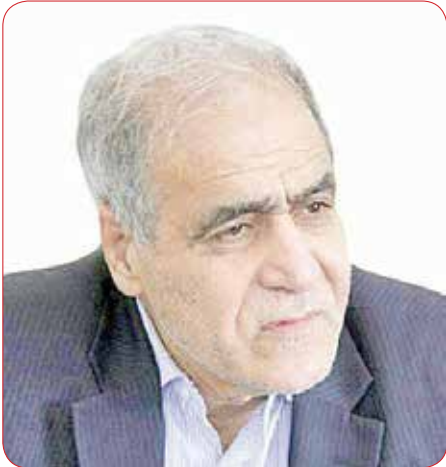
تحلیلگر موسسه بین‌المللی کپلر مطرح کرد

نفت سنگین ایران بهترین گزینه برای اروپا است

صفحه ۱۰

در گفت‌وگو با مالک خصوصی شرکت تشریح شد

عملکرد بخش خصوصی در نیشکر هفت‌تپه

و این مابه‌التفاوت سنگین تاکنون به مبلغ هزار میلیارد ریال توسط آورده شخصی مدیریت مجموعه پرداخت شده تا به خانواده بزرگ کارگران و پرسنل مجموعه آسیبی وارد نشود. در چنین شرایطی هنوز دو سال پیرانه دولتی تولید شکر به ازای هر کیلو ۲۰۰ تومان و نیز خسارت سیل پرداخت نشده است.

در مقطعی که بخش خصوصی مدیریت شرکت را بر عهده داشت، در حوزه صنعت نیشکر چه اقداماتی انجام گرفت و چه تغییر و تحولات مثبتی ایجاد شد؟

در طول مدتی که بخش خصوصی مدیریت شرکت را بر عهده گرفته، شاهد تحولات اساسی در زمینه صنعت نیشکر بوده‌ایم. به طوری که در گام نخست اورهال اساسی کارخانه نیشکر توسط مهندسان داخلی و مشاوران خارجی با مبلغی بالغ بر هزار میلیارد ریال و افزایش راندمان استحصال نیشکر تا ۱۰ درصد ایجاد شد. در گام دوم کارخانه خوراک دام مجدداً راهاندازی شد و تولید به ۲۱۱ تن در روز افزایش یافت. راه‌اندازی و تکمیل کارخانه بیو اتانول با ظرفیت ۱۰هزار لیتر در روز و افزایش آن به ۳۵هزار لیتر در آینده نزدیک از دیگر توفیقات ما بود.

ایجاد و راه‌اندازی کارخانه بسته‌بندی شکر با ظرفیت ۱۰ تن در روز جهت توزیع مناسب و ایجاد ارزش افزوده و همچنین ایجاد کارخانه زغال به ظرفیت ۱۰ تن در روز با ۷۵درصد پیشرفت فیزیکی و تامین مواد اولیه آن از خود مجموعه اقدامات دیگری بود که انجام شد. راه‌اندازی کارخانه کود کمپوست؛ اورهال و راه‌اندازی کارخانه یخ‌سازی و راه‌اندازی واحدهای تولید بتن و آسفالت بعد از ۱۵ سال از دیگر دستاوردهای مهم در این بخش بوده است. همچنین با انجام تغییرات صحیح، تعمیر و راه‌اندازی نیروگاه برق موجود مصرف انرژی به میزان ۲۰درصد کاهش یافت.

عملکرد مدیران شرکت را در زمینه صنایع غیرنیشکری چطور ارزیابی می‌کنید؟

از آنجا که نیشکر یک کشت فصلی است و نمی‌تواند هزینه‌های جاری شرکت را تامین کند، مدیریت بخش خصوصی تصمیم گرفت با ایجاد صنایع غیرنیشکری به درآمدزایی بیشتر بپردازد. در این راستا چند تحول اساسی و بزرگ رقم خورد. به طوری که بزرگ‌ترین کارخانه تولید رب گوجه فرنگی خوزستان به ظرفیت ۱۵۰۰ تن راه‌اندازی شد؛ کارخانه تولید ورق‌های MDF به ظرفیت تولید ۱۵۰ هزار مترمکعب در سال راه‌اندازی شد، چهار خط تولید جدید کامل در ابعاد مختلف شامل خط آغشته‌سازی کاغذ ملامینه، خط پلاس ملامینه، خط تولید فرمالین و خط تولید پارافورمالدئید در دست راه‌اندازی است؛ عملیات اجرایی احداث کارخانه تولید شیرخشک شروع شد.

ادامه در صفحه ۵

مستند این ادعا را می‌توانید از کسانی جویا شوید که در زمان مدیریت دولتی به دلیل تعویق ۷ ماهه حقوق، جاده می‌یستند و دستشان هم به جایی بند نبود. نکته حائز اهمیت اینجاست که امروز کارگران هیچ حقوق موقوفای ندارند.

عملکرد هیات‌مدیره جدید و قبلی شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه را مقایسه کنید و توضیح دهید که در این دوره چه دستاوردهایی حاصل شد؟

با بررسی عملکرد هیات مدیره جدید شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه و مقایسه آن با گذشته و تقسیم‌بندی آن می‌توان گفت که اگرچه مغرضان و ناآگاهان به طور دائم از اخراج کارگران خبر می‌دهند، اما لازم است بدانند که در بخش‌های مختلف توفیقات زیادی کسب کردیم. به طوری که در بخش نیروی انسانی و مالی، حقوق معوقه کارگران پرداخت شده و پایه حقوق ماهانه آنان با افزایش بیش از ۳۰۰ درصد پرسنل پس از ۳۰ سال با پرداخت مبلغی بالغ بر ۱۲۰۰ میلیارد ریال، امروز میانگین حقوق در نیشکر هفت تپه ۷۰ میلیون ریال است. در عین حال بدهی به پیمانکاران و طلبکاران بخش خصوصی تعیین تکلیف شد. وضعیت مالیاتی شرکت مربوط به سنوات قبل و راه‌اندازی سیستم جامع مالی تعیین تکلیف شد. در گام چهارم تعیین تکلیف وضعیت بدهی به بانک‌ها و ادارات دولتی و استمهال بدهی صورت گرفت. بیش از ۱۴۰۰ تن از کارکنان رسمی شرکت بازنشسته شدند و حق سنوات کلیه پرسنل بازنشسته سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۶، حق بیمه تامین اجتماعی و حق سنوات پرسنل بازنشسته سال ۱۳۹۷ و ۲۰۰میلیون ریال علی‌الحساب بابت حق سنوات سال ۱۳۹۷ کارگران جمعا بالغ بر هزارمیلیارد ریال و بازنشستگی مشمولان بازنشستگی سال ۹۸ پرداخت شد. در ادامه این عملکردها، ۲۲۰۰ نفر نیروی جوان بومی برای تکمیل چارت سازمانی و ایجاد اشتغال پایدار در منطقه به کار گرفته شدند که تعداد کارگران دائمی به ۴۵۰۰ نفر رسید. نیروهای انسانی با ایجاد طرح طبقه‌بندی مشاغل، نهایی‌سازی و رتبه‌بندی قراردادهای پرسنلی ساماندهی شدند. برگزاری کلاس‌های آموزشی و عقد قراردادهای معین کاری با کارگران و حذف پیمانکاران از دیگر اقدامات بوده است.

در مجموع هزار فرصت شغلی جدید با اجرای طرح‌های جدید ایجاد شده است. همچنین با وجود افزایش ۳۰۰ درصدی قیمت مواد اولیه و قطعات، منابع لازم برای سرمایه‌گذاری‌های کوتاه‌مدت و راه‌اندازی کارخانه‌ها تامین شده است. در سال ۹۸ ماهانه ۲۷۰میلیارد ریال شامل ۱۸۰میلیارد ریال حقوق کارگران، ۴۰ میلیارد ریال حق بیمه کارگران و ۵۰ میلیارد ریال برای خرید مواد اولیه و هزینه حامل‌های انرژی پرداخت شده که در واقع ۷۰درصد هزینه‌های ماهانه مجموعه، بابت پرداخت حقوق و دستمزد پرسنل است. این در حالی است که از یک طرف به علت وقوع خشکسالی، سیل ویرانگر، سرمازدگی محصول و اعتصابات پی در پی در دو سال گذشته، با کاهش ۵۰درصدی فقط ۲۵هزار تن شکر تولید شده در مجموعه مواجه بوده‌ایم و قیمت تمام شده هر کیلو شکر تولیدی ۶۱۰۰ تومان بوده است.

با این اوصاف، از طرف دیگر با توجه به قوانین تعزیرات، فروش هر کیلو شکر به مبلغ مصوب ۴۰۵۰ تومان انجام شده

شعارهای احساسی و البته مغرضانه اصرار بر بازگشت مالکیت به بخش دولتی دارند و گمان می‌کنند مدیریت دولتی معجزه می‌کند، تجربه تلخ مدیریت دولتی بر نیشکر هفت تپه را به خاطر ندارند و فراموش کرده‌اند که در زمان واگذاری شرکت به بخش خصوصی، مشکلات عده‌ای گریبان شرکت را گرفته بود. از جمله اینکه حقوق کارگران و پرسنل شرکت به مدت ۷ ماه عقب افتاده بود؛ سنوات سال‌های ۱۳۹۲ و ۹۳ پرداخت نشده بود؛ شرکت بدهی ۲هزار میلیارد ریالی به سازمان تامین اجتماعی بابت حق بیمه کارگران داشت؛ بیش از ۲هزار نیروی مازاد و فاقد تخصص در شرکت وجود داشت که به صورت نامناسب گزینش و استخدام شده بودند؛ سیستم کنترل نیروی انسانی در مجموعه وجود نداشت؛ به دلیل نبود اورهال اساسی کارخانه شکر(تعمیرات سالانه)، راندمان تولید به دلیل فرسودگی خط تولید به میزان ۳۰هزار تن کاهش یافته بود؛ با زمین‌های غیرقابل کشت، ملو از آفت و علف هرز به دلیل عدم آبیاری، کوددهی نامناسب و استفاده از سموم تاریخ گذشته مواجه بودیم؛ ۱۲هزار هکتار از اراضی شرکت دارای معارض شخصی و عمومی از جمله سازمان میراث فرهنگی و غیرقابل استفاده بودند؛ کارخانه خوراک دام، آسفالت‌سازی، بیو اتانول و یخ‌سازی تعطیل شده بود؛ ناوگان حمل و نقل فرسوده بود؛ حساب‌های شرکت و کارت بازرگانی بسته بود؛ حکم توقیف اموال کارخانه توسط طلبکاران خصوصی و پیمانکاران به دلیل بدهی اثبات شده صادر شده بود؛ تمامی شرکهای موجود در انبار فروخته شده و شرکهای تولیدی شرکت پایین‌تر از نرخ متعارف بازار پیش‌فروش شده بود و مسائل دیگری هم وجود داشت که شرکت با آنها دست و پنجه نرم می‌کرد.

آیا کسانی که سخن از دولتی شدن شرکت می‌گویند، تضمینی می‌دهند که تولید رونق یابد، مشکلات برطرف شود، حقوق‌ها به موقع پرداخت شود و مشکلی به وجود نیاید. آنهايي که فرش قرمز برای مدیریت دولتی پهن می‌کنند، آیا از وضعیت شرکت‌های دولتی خبر دارند؟

کارخانه‌های کفش ملی، ارج، آزمایش، هپکو، میلبران، بلا و صدها کارخانه دیگر در نتیجه مدیریت دولتی ورشکست شدند و زور کارگران اخراج شده هرگز به دولت نرسید. راهی که پیش پای نیشکر هفت تپه با مدیریت دولتی قرار دارد.

لطفا درباره وضعیت شرکت هفت تپه پیش از واگذاری به بخش خصوصی توضیح دهید. زمانی که این شرکت تحت مدیریت بخش دولتی بود، چه شرایطی داشت و اکنون از چه شرایطی برخوردار است؟

لازم است کسانی که به دنبال حاشیه‌سازی هستند، به برخی مسائل توجه کنند. اولین مساله مربوط به بحران در دوره مدیریت دولتی است. به نظر می‌رسد آنهایی که با

اسد بیگی با تاکید بر اینکه در آینده اگر دولت مجدداً بخواهد هفت تپه را به بخش خصوصی واگذار کند، دیگر کسی از بدنه بخش خصوصی این مسئولیت را نخواهد پذیرفت، گفت: چرا که مدیران فعلی این مجموعه نمونه بارزی از کسانی هستند که با وجود عملکرد موفق، مورد بی‌مهری و قدرشناسی قرار گرفته‌اند. مشروح این مصاحبه در زیر می‌آید:

درباره حاشیه‌ها و مسائلی که در شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه پیش آمده، توضیح دهید.

پس از مدت‌ها مشکل و چالش ناشی از اعمال مدیریت دولتی بر شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، همه چیز در مسیر معقول قرار گرفت تا اینکه حاشیه‌ای ناخواسته در سال ۹۹ باعث بروز مشکلاتی برای مدیریت بخش خصوصی و تعویق حقوق کارگران شد.

خوشبختانه با مساعدت دستگاه قضا و آزادسازی پول‌های بلوکه شده، حقوق کارگران پرداخت شد و تولید به روال معمول بازگشت. این در حالی بود که در همان مدت اندک دو ماهه، انواع کم‌لطفی‌ها و غرض‌ورزی‌ها صورت گرفت، اتفاقاتی که ناشی از کینه‌توزی و ناآگاهی بود. با تمام این احوال شرایط به ثبات رسید، کشت آغاز شد و رکورد جدیدی در تولید شکر رقم خورد، اما سیاستگذاری مدیریت شرکت بر رکوردزنی جدید در کشت نیشکر و تولید شکر استوار شد. به این معنا که کشت ۵ هزار هکتاری در دستور کار قرار گرفت و روند توسعه در حال اجرا بود که انتشار اخباری غیرمنطقی و غیرواقعی بار دیگر حاشیه‌ساز شد. اخباری که بار دیگر با ادبیات غیراخلاقی باعث دلسردی کارگران شد و اصرار بهیوده بر خلع ید داشتند. البته این اخبار در نشست خبری شخنگوی دستگاه قضا به نوع دیگری بیان شد و خوشبختانه بار دیگر آرامش را به هفت تپه بازگرداند.

لطفا درباره وضعیت شرکت هفت تپه پیش از واگذاری به بخش خصوصی توضیح دهید. زمانی که این شرکت تحت مدیریت بخش دولتی بود، چه شرایطی داشت و اکنون از چه شرایطی برخوردار است؟

لازم است کسانی که به دنبال حاشیه‌سازی هستند، به برخی مسائل توجه کنند. اولین مساله مربوط به بحران در دوره مدیریت دولتی است. به نظر می‌رسد آنهایی که با

شرکت نیشکر هفت‌تپه از اواخر سال ۸۷ از وزارت جهاد کشاورزی به وزارت صنایع تحویل داده شد و سپس به سازمان گسترش و نوسازی صنایع واگذار شد. پیشکسوتان این شرکت می‌گویند سازمان گسترش و نوسازی صنایع برنامه‌های خوبی را در پیش گرفت و بخشی از آن برنامه‌ها را اجرا کرد به‌طوری‌که تولید این شرکت تا ۶۵هزار تن رسید. همین سازمان به مرور شروع به اصلاح نیرو کرد و تعداد خودروهای هاروستر یا «خودروهای دروگر» را افزایش داد.

عملکرد بخش خصوصی در نیشکر هفت تپه

تا سال ۹۴ شرکت در حال بازسازی بود و نیشکر هفت‌تپه نسبتاً در شرایط خوب و متعادلی بود و به سمت اصلاح نیرو، کارخانه و اصلاح ساختار پیش می‌رفت. همه کارگرهای موقت، رسمی شدند و طبقه‌بندی مشاغل از آن زمان کلید خورد. برنامه سازمان گسترش این بود که سالی ۲۰درصداصلاحات را انجام دهد و به سمت ماشینی شدن حرکت کند. کاری که بسیاری از شرکت‌های نیشکری نیز درصدد انجامش بودند. سازمان گسترش از سال ۸۷ تا ۹۴ با شیب ملایم در حال بهبود وضعیت نیشکر هفت‌تپه بود و به گفته کارشناسان، بهتر بود تا چند سال دیگر با همین فرمول ادامه می‌دادند؛ اما به‌صورت غیرمنتظره‌ای شرکت نیشکر هفت‌تپه به بخش خصوصی‌ای که آشنایی و تخصص در زمینه نیشکر نداشتند، فروخته شد. از همان موقع کارکنان دست از کار کشیدند و اعتصابات مرتب به علت تعلل در پرداخت حقوق شروع شد. اعتصابات به‌صورت کوتاه‌مدت و بلندمدت بودند. از وقتی کارگران متوجه تخلف مالکان شدند نیز نوع برخورد و مطالبه‌گری‌شان تغییر کرد. ابتدا مطالبه فقط دیرکرد در پرداخت حقوق بود، اما مطالبات کارگران این شرکت تغییر کرده و وارد مرحله جدیدی شد. بعدها «لغو خصوصی‌سازی» و «پرداخت حقوق معوق»، «بازگشت به کار کارکنان اخراجی» و «تمدید دفترچه بیمه» از جمله خواسته‌های کارگران هفت‌تپه شد.

به هر روی سال گذشته تصمیم‌گیری درباره واگذاری شائبه‌دار شرکت هفت‌تپه توسط سازمان خصوصی‌سازی به هیات داورى محول شد. با ورود دستگاه‌های مختلف نظارتی و اعتراض به رای هیات داورى، دادخواست ابطال واگذاری بر فساد شرکت هفت تپه به دادگاه ویژه حقوقی رسیدگی‌کننده به پرونده‌های مساله‌دار خصوصی‌سازی ارجاع شد و پس از برگزاری جلسات رسیدگی دادگاه در رستمان سال گذشته، رای ابطال واگذاری هفت تپه صادر شد.براساس این رای صادره، مالکیت این شرکت باید به دولت واگذار شود. علت تاخیر در اعلام حکم این دادگاه، تمهید شرایط انتقال مالکیت توسط دولت و جلوگیری از بوجود آمدن مشکلات کارگری بوده است. در همین راستا احسان‌الله اسدیبگی، رئیس هیات‌مدیره هلدینگ آریاک که شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه از زیرمجموعه‌های این هلدینگ است، به بیان ناگفته‌هایی از وضعیت موفق کنونی این شرکت و تحولات مثبتی پرداخت که در طول دوران مدیریت بخش خصوصی بر این مجموعه و به‌دنبال عملکرد اثرپخش هیات‌مدیره آن حاصل شده است، وی در گفت‌وگوی تفصیلی با «دنیای اقتصاد» به ابراز گله‌مندی از دولت به دلیل قدرشناسی از اقدامات مثبت انجام شده و کسانی پرداخت که سعی در مخدوش کردن چهره بخش خصوصی در مدیریت بر شرکت‌های دولتی دارند.

